



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK-N.4131.154.26.2015.AS

ORG, BRM
97
Rada Miejska w Wołowie
Sekretariat / 1/ Wrocław, dnia 24 kwietnia 2015 r.

Wpłynęło 29-04-2015 15:00

Załączników
Podpis

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594)

stwierdzam nieważność

§ 1 ust. 4 uchwały Rady Miejskiej w Wołowie Nr VIII/47/2015 z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie ustalenia dopłaty do ceny za 1 m³ dostarczonej wody i ceny za 1 m³ odprowadzonych ścieków dla odbiorców indywidualnych wynikających z taryfy za dostarczoną wodę i odprowadzonych ścieków na terenie Gminy Wołów.

Uzasadnienie

Na sesji z dnia 27 marca 2015 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 24 ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 139 ze zm.) Rada Miejska w Wołowie podjęła uchwałę Nr VIII/47/2015 w sprawie ustalenia dopłaty do ceny za 1 m³ dostarczonej wody i ceny za 1 m³ odprowadzonych ścieków dla odbiorców indywidualnych wynikających z taryfy za dostarczoną wodę i odprowadzonych ścieków na terenie Gminy Wołów.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 7 kwietnia 2015 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że jej § 1 ust. 4 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 24a ust. 6 zdanie pierwsze ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

W kwestionowanym § 1 ust. 4 uchwały postanowiono, że: dopłaty, o których mowa w ust.1 i 2 będą przekazywane Przedsiębiorstwu Wodno – Kanalizacyjnemu Wołów Spółka z o.o. z budżetu Gminy Wołów co miesiąc, w terminie do 10 - tego dnia miesiąca, za miesiąc poprzedni na podstawie not obciążeniowych oraz udokumentowanych zestawień dostarczonej wody.

Zdaniem Organu Nadzoru, cytowana regulacja została przyjęta z przekroczeniem upoważnienia określonego w art. 24a ust. 6 zdanie pierwsze ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Na podstawie tego przepisu rada gminy jest bowiem władna jedynie postanowić o dopłacie dla jednej, wybranych lub wszystkich taryfowych grup odbiorców usług wskazując wysokość tej dopłaty. Poza zakresem omawianego upoważnienia pozostają zatem inne kwestie, takie jak problematyka terminów przekazania dopłat przedsiębiorstwu wodno-kanalizacyjnemu oraz sposobu i podstaw na

jakich są one przekazywane. Takie przekroczenie normy kompetencyjnej powoduje stwierdzenie nieważności wyżej cytowanych przepisów uchwały.

Dodatkowo wskazać należy, że obowiązek przekazania dopłaty przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu wynika wprost z art. 24a ust. 6 zdanie drugie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Przepis ten nie wskazuje jednak na termin, sposób i podstawy przekazywania dopłat. Oznacza to, że organ wykonawczy ma obowiązek działać w tym zakresie zgodnie z ogólnymi zasadami obowiązującymi przy wydatkowaniu środków z budżetu gminy. Rada Miejska w Wołowie nie może zatem nakazywać Burmistrzowi Wołowa, aby przekazywał środki we wskazany przez nią sposób (w miesięcznych okresach rozliczeniowych) i w określonym terminie (do 10 - tego dnia miesiąca). Rada Miejska nie została ponadto upoważniona do regulowania podstaw przekazywanych dopłat (na podstawie not obciążeniowych oraz udokumentowanych zestawień dostarczonej wody). Takie postanowienia nie tylko powtarzają regulację ustawową, ale również stanowią jej uzupełnienie i modyfikację.

Powtarzanie i modyfikowanie regulacji ustawowych, bądź ich uzupełnienie przez przepisy uchwały jest zaś wadliwe i dezinformujące. Może prowadzić bowiem do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Trzeba liczyć się z tym, że zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że modyfikacje przypisów ustawowych stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z dnia 16 czerwca 1992 r., II SA 99/92, LEX nr 10348; wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r., II SA/Wr 1179/98, LEX nr 39509; wyrok NSA z dnia 25 marca 2003 r., II SA/Wr 2572/02, LEX nr 166989; wyrok NSA z dnia 26 lutego 2010 r., II OSK 1966/09, LEX nr 591998).

Niezależnie od powyższego, kwestionowany zapis § 1 ust. 4 uchwały w istocie określa sposób wykonywania przedmiotowej uchwały, a to już należy do kompetencji wójta, burmistrza, prezydenta miasta. Do zadań burmistrza należy bowiem zdecydowanie przez kogo, w jakich terminach i za pomocą jakich środków, w jakim trybie mają być zrealizowane zadania wynikające z uchwały. Kompetencja określenia sposobu wykonywania uchwał należy tu wyłącznie do burmistrza (art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym) - patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 23 stycznia 2013 r. sygn. akt III SA/Wr 507/12.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Tomasz Smolarz